

благословеніе, и превручаваха го единъ другому опъ рлка на рлка. Всякій думувладыка шребало е да опвѣщава всегда за безопасность ша на всекого плшника, и койшо не е умѣлъ да упаци своего Госпя опъ бѣда и напасъ, шаковому опмщаваха сосѣдише му за оскорбленіешо, коешо спаваше на Госпя какъ шо за свое собшвенно. Всякій Славянинъ когдашо излѣзваше опъ кляцаша си, оспавяше врашаша си не заключены, и яспіешо гошово зарадъ спранника и плшника. Торговцыше и разны художницы съ усердіе пощцаваха Славянеше, измежду коихъ немаше зарадъ нихъ нишо грабшпелей нишо разбойниковъ. А спромахъ и бѣднѣй нѣкой Славянинъ, ако немаше способъ да угоспи инносшранца, имаше дозволеніе да земе безъ пышанъ опъ богашаго си Сосѣда всичкошо, щото му пошребуваше зарадъ Госпя си, и важношо дѣло и должность Госпошрїимства, оправдаваше всегда шакова дерзость и пресшупленіе.

Плшникъ,

Повѣсть аллигорическа (инносказаема).

Сшарый нѣкой Ошець поиде наедно сосъ младаго своего сына опъ дома си, и досшпигна